

Sönd e jul Jes 11:1-9
Västerslättskyrkan 20131229

På första söndagen i advent tror jag att det sjöngs i alla kyrkor: *Hosianna Davids son, Välsignad vare han som kommer i Herrens namn.* Ord hämtade från den hyllningskör som ekade när Jesus red in i Jerusalem på en åsna. Jesus kallades en Davids son, eftersom han räknades till Davids släkt.

Den gammaltestamentliga texten talar om Jishajs, som var Davids pappa ”*En gren skall växa ur Jishajs avhuggna stam, ett skott skall skjuta upp ur hans rot*”.

Vi har varit vana vid att sjunga: *Det är en ros utsprungen av Jesse rot och stam.* Jesse är en försvenskning av Jishajs.

Det ges alltså ett löfte 700 år före vår tideräkning om att liksom ett rotskott skall skjuta fram från Davids släkt.

Skott heter på hebreiska Naser. Ett hebreiskt ord som förknippas med nasaré. Efter det att Josef och Maria och Jesusbarnet flytt till Egypten så heter det I Matt 2:23 att de återvände och *bosatte han sig i en stad som heter Nasaret, för att det som sagts genom profeterna skulle uppfyllas: Han skall kallas nasaré.*

När Matteus hänvisar till profeterna så är det bland annat orden här i Jesaja 11 han hänvisar till. Och läser man denna profetia, liksom Jesaja i sin helhet så återkommer profetiorna om Jesus som ett eko genom hela boken. Det är därför som vi nu har en studiecirkel som vi kallar Jesus i Jesaja.

När Jesus talar till den bedrövade Johannes så säger han ”*Gråt inte. Se, han har segrat, lejonet av Juda stam, skottet från Davids rot*”. Upp 5:5

Sedan beskriver Jesaja hurudan denne Messias skulle vara:

*Han är fylld av Herrens ande,
vishetens och insiktens ande,
klokhets och kraftens ande,
kunskapens och gudsfruktans ande.*

När Jesus talar till församlingen i Sardes så presenterar han sig så här

Så säger han som har Guds sju andar Upp 3:1

Räknar man här i Jes 11 så får man det till att Guds Messias skulle vara fylld av Guds sju andar. Sju är helhetens tal. Utrustad med Guds sju andar skulle Jesus återlösa hela skapelsen till fullkomlighet.

Det är som det står i Kol 1:19-20 ty *Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.*

Jesaja fortsätter med att beskriva Jesu verksamhet här på jorden

*Han dömer inte efter skenet,
skipar inte rätt efter rykten.*

Visst kan vi se framför oss scenen när en stackars kvinna förs fram inför Jesus, som man menade hade begått äktenskapsbrott.

Så ställs hon inför Jesus och han ska ta ställning till om hon skall stenas till döds, det är då som Jesus säger till

dem som anklagat henne: *den av er som är utan synd skall kasta den första stenen på henne*. När alla lämnat henne så säger Jesus de förlösande orden som ger henne en full förlåtelse: *Inte hellre jag dömer dig*.

Nya testamentet beskriver gång på gång hur Jesus tar till sig människor som i samhällets ögon var helt fördömda det kunde vara tullindrivare, prostituerade, utstötta på grund av sjukdom med flera. Så gick orden i uppfyllelse på Jesus, där Jesaja säger *Han dömer inte efter skenet, skipar inte rätt efter rykten*.

Vidare står det i texten:

*Rättvist dömer han de svaga,
med oväld skipar han rätt åt de fattiga i landet.
Hans ord är en käpp på våldsmännens rygg,
de ondas liv blåses ut av hans tal.*

Jesus talar om att *saliga är de fattiga i anden, dem tillhör himmelriket*. Jesus han ur vilkens mun det tveeggade skarpa svärdet utgår han är den som förmår att både avslöja det som är falskt och orättfärdigt, men också att genom evangelium upprätta och ge nåd utöver nåd. Det är därför som aposteln skriver att *av nåd är ni frälsta och det inte av er själva en Guds gåva är det*.

*Rättvisan är hans bälte,
troheten bär han kring livet.*

Så fortsätter Jesaja att måla bilden av Jesus för oss, Jesus som inte tar hänsyn till personen, för honom var de små barnen viktiga, de hörde himmelriket till.

Han lämnade inte människor i sticket som vände sig till honom, Han gick inte förbi den blinde Bartimaios som ropade i sin nöd *Herre förbarma di över mig*, eller änkan som han såg vid stadsporten i Nain som mist det sista hon hade att luta sig emot, sin ende son, Han ger henne sonen åter till henne genom att säga *Unge man, jag säger dig stå upp*.

Det var något som kännetecknade Jesus att han kände för människor och i trofasthet gav han sin hjälp till människor.

Jesus Kristus han är densamme i går, i dag och i all evighet.

Därför är han också den som i dag är den som ger oss sitt stöd och upprättelse.

Slutet på texten är en fantastisk bild av det fridens rike som kännetecknar himmelen, där inget skall kunna skada den som kommit hem till Gud. Han som låter skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Där vi ska få möta Gud ansikte mot ansikte. *Där Gud skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta.*

En försmak av himmelen får vi varje gång vi firar mässa och får ta del av välsignelsens bågare, av den nattvard som är ett odödlighetens läkemedel. I mässan när får vi höra orden: Herrens frid vare med er. Ord som pekar fram emot den himmelska friden.